

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

вул. Січових Стрільців, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053
Тел/факс: (+38 044) 4862878, 4862841, 4862812, 4863070, 4862883
E-mail: info@auc.org.ua www.auc.org.ua

№ 5-639

«адп» листопада 2016 р.

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування

Про законопроект № 5334

Асоціація міст України розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо уточнення повноважень органів місцевого самоврядування)» (реєстр. № 5334 від 01.11.2016 р.) (далі – Законопроект) та повідомляє.

1. Чинною редакцією статті 18-1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон) орган місцевого самоврядування може бути позивачем та відповідачем у судах загальної юрисдикції, зокрема, звертатися до суду, якщо це необхідно для реалізації його повноважень і забезпечення виконання функцій місцевого самоврядування.

Законопроектом пропонується інша редакція статті 18-1 Закону з розділенням повноважень з представництва в суді та наділенням місцевої ради правом позбавляти сільського, селищного, міського голову цього права і перебирати його на себе.

На наш погляд, чинна редакція статті 18-1 Закону вже містить повноваження ради, яка є органом місцевого самоврядування, приймати у встановленому законодавством порядку рішення щодо звернення до суду, в тому числі з визначенням її представника в суді. Сільський, селищний, міський голова, підписавши зазначене рішення, має його виконувати.

У випадку, якщо позиція ради і голови не збігається, голова, відповідно до частини четвертої статті 59 Закону має право зупинити рішення ради, в тому числі і в справах звернень до суду, та внести його на повторний розгляд відповідної ради із обґрунтуванням зауважень. Якщо рада відхилила зауваження сільського, селищного, міського голови і підтвердила попереднє рішення двома третинами депутатів від загального складу ради, воно набирає чинності.

Вважаємо, що зазначені положення чинного Закону в достатній мірі врівноважують можливості ради і голови, в тому числі щодо представництва органу місцевого самоврядування в суді, і не потребують запропонованих змін.

2.Пропонованими змінами до статей 26 і 42 Закону передбачається позбавити сільських, селищних, міських голів повноваження призначати керівників комунальних підприємств і комунальних закладів та передати це повноваження відповідним радам. Вважаємо це недоцільним, оскільки, відповідно до частини другої статті 141 Конституції України саме сільський, селищний, міський голова очолює виконавчий орган ради, а значить і несе відповідальність за результати роботи всього комплексу установ та підприємств, що забезпечують надання послуг громадянам відповідно законодавства, в тому числі рішень ради. Позбавлення його повноваження призначати керівників установ і підприємств комунальної власності позбавило б його можливості належним чином реалізувати свій мандат, отриманий від територіальної громади на виборах.

За твердженням авторів Законопроекту, висловленим у пояснювальній записці, від імені територіальної громади, як власника, управління комунальним майном здійснює саме місцева рада. Однак насправді рада, відповідно до пункту 30 статті 26 Закону, здійснює розпорядження комунальним майном, а це не є тотожним управлінням, яке є суто виконавчою функцією. Наділення ж політичного органу, яким є рада, повноваженням призначати керівників підприємств та установ може зробити посади керівників предметом торгів між депутатськими фракціями ради та предметом політичної корупції.

Щодо начебто наявного подекуди блокування сільськими, селищними, міськими головами утворення передбачених змінами до Господарського кодексу України наглядових рад, які будуть здійснювати призначення та звільнення керівників комунальних підприємств, то передача повноваження призначати керівників таких підприємств радам не є гарантією усунення такого блокування, адже блокувати створення наглядових рад можуть і ради.

3.Пропонованою зміною до статті 42 Закону передбачається вилучити повноваження щодо формування порядку денного пленарних засідань ради у сільського, селищного, міського голови та не передбачено органу, якому це повноваження мало би бути передане (хоча зміст пояснювальної записки до Законопроекту свідчить про намір авторів передати це повноваження раді).

Однак голова формує лише проект порядку денного, і цей проект формується ним на основі пропозицій виконавчих органів ради, її постійних комісій, фракцій та груп, окремих депутатів. Підготовлений проект виноситься на голосування ради на початку її засідання. При цьому депутатами, їхніми фракціями і групами можуть бути внесені і проголосовані зміни до підготовленого проекту – вилучення з проекту окремих питань, доповнення порядку денного іншими питаннями тощо.

Таким чином, проблем у чинному порядку формування порядку денного та врахуванні в ньому пропозицій депутатів не вбачається. Важливо також, що за чинного порядку є конкретна посадова особа, відповідальна за формування проекту

порядку денного. Передача ж зазначеного повноваження раді, яка є колегіальним органом, розмиває цю персональну відповідальність, що не сприяє якісному і своєчасному виконанню зазначеного завдання.

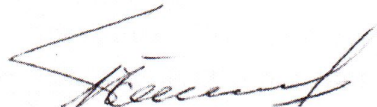
4.Пропонованими змінами до статті 51 Закону пропонується наділити раду повноваженням розпускати виконавчий комітет, вносити зміни до його персонального складу з власної ініціативи, ігноруючи позицію сільського, селищного, міського голови, хоча саме він відповідає за належну роботу виконавчих органів. Асоціація не підтримує такої зміни, вважаючи достатнім, що рада має повноваження відповідно до статті 78 Закону достроково припинити повноваження самого голови, що має наслідком і зміну складу виконавчого комітету.

5.Пропонованими змінами до статті 59 Закону передбачається залишити за головою право зупиняти рішення ради лише з мотивів його невідповідності Конституції і законам, звертаючись при цьому до відповідного суду із позовом про визнання даного рішення незаконним та його скасування. Однак голова є таким же обраним представником усієї територіальної громади, як і рада, і за ним слід, на нашу думку, залишити наявне у нього право зупиняти й таке рішення ради, яке може не суперечити закону, але бути, на погляд голови, недоцільним чи навіть шкідливим для громади. У будь-якому разі, за радою залишається можливість остаточно підтвердити своє рішення, підтримавши його повторно двома третинами голосів.

Відповідно до норм Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування в нашій країні побудовано таким чином, що як сільський, селищний, міський голова, так і відповідна рада є рівноцінними обраними представниками відповідної територіальної громади, і лише конструктивна співпраця між ними на засадах взаємних компромісів дозволяє їм належним чином працювати для громади. Більшість же з пропонованих зміни до зазначеного Закону в разі їх впровадження стимулюватимуть протистояння голів і рад, провокуватимуть внутрішні конфлікти в органах місцевого самоврядування, що заважатиме належному розвитку територіальних громад.

Із зазначених підстав Асоціація міст України не підтримує проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо уточнення повноважень органів місцевого самоврядування)» (реєстр. № 5334 від 01.11.2016 р.) та просить Верховну Раду відхилити його.

Виконавчий директор Асоціації

М.В.Пітцик